

beskyttes som den Eier, der tillige bruger Vandet. Straffen bliver selvfølgelig at bestemme efter almindelig borgerlig Straffelovs Kapitel 23.

Uberettiget Fiskeri i andre private Bunde, i hvilke Fiskeene kunne søgme fra en Eiers Lod til en anden, eller hvorfra de uhindret kunne gaa ud i det frie Hav, f. Ex. Vandløb, falles Ejer o. s. v., maa vel for Udøveren medføre Strafftyld, men er baade i og for sig og i den almindelige Mening en mindre graverende Forseelse, der formentlig rettest anses med Bøder, i Lighed med hvad Lovgivningen bestemmer om ulovlig Sagt i Almindelighed. — De saaledes foreslaaede Straffbestemmelser for uberettiget Fiskeri ere i Overensstemmelse med den nugældende Retspraxis, jfr. hvad der er bemærket i Bilag 1 til Udvalgets Protokol, S. 7.

Forsaavidt der i Bunde, der ikke ere Nogens private Raadighed undergivne, altsaa Havet med dets Forgrevninger, maatte paa enkelte Strøg tilkomme Nogen Eneret enten til Fiskeri i Almindelighed eller til en enkelt Art af Fiskeri f. Ex. Mølegaardsfiskeri, Bundgarnsfiskeri, Lagefiskeri, maa Indgreb heri fra andens Mands Side formentlig passende medføre Bødestraf, og med samme Straf ville Overtrædelser af Lovgivningens Forskrifter om Udøvelsesmaaden, Tid og Sted for Fiskerierne, der ere rene Politiforskrifter, være at belægge.

I § 69 indeholdes Hovedbestemmelsen om Bødestrafpen, der saaledes bliver den almindelige Straf for Overtrædelse af Fiskeriloven. Bøderne ere fastsatte til fra 10 til 400 Kroner; det kan formentlig ikke nytte at idømme Bøder under 10 Kroner under almindelige Forhold, og dersom der i særegne Tilfælde maatte være Høje til at afgjøre Sagen paa lempeligere Vilkaar, vil det i de Tilfælde, hvor Sagen anlægges af det Offentlige, ordentligvis staa i Dommerens Magt at gjøre det ifølge Loven for Politiet udenfor Kjøbenhavn af 4de Februar 1871 § 14 og Lov for Kjøbenhavn af 11te Febr. 1863 § 17. At Bøderne kunne stige til 400 Kroner, vil ikke findes for højt, naar henses til, at der kan foresalde meget betydelige Overtrædelser, at Straffbestemmelsen ogsaa kommer til Anvendelse i Sjantagelstilsælde, og at Bøden, hvis den skal blive nogen virkelig Røvelse, seldse maa overstige det Udbytte, Overtræderen kan have havt ved det uberettigede Fiskeri, da det ikke altid er afgjort, at den for alle Tilfælde fastsatte Erstatning vil være saa tilstrækkelig, at han ikke endda har nogen Fordel ved sin Overtrædelse.

Den anførte Straffbestemmelse kommer til Anvendelse paa Overtrædelser af alle Forskrifter, der ere fastsatte i Loven, saavel som af dem, der maatte indeholdes i Fiskerivedtagterne for Fjorde, Vig, Sund, enkelte Havdele osv. For Overtrædelser af Fiskeriforordningerne for de første Bunde har Udvalget derimod fundet, at Straffen i det Hele bør sættes noget lavere, saavel af Hensyn til Fiskeriforholdenes Natur som efter den mere private Karakter, disse Ordninger have, og Bøderne ere derfor her satte til mellem 2 og 100 Kr.

Ligesom det er foreslaaet, at Statskassen skal bære Udgifterne ved Ordningen af og Kontrollen med Havfiskeriet, saaledes er det ogsaa anset rettest, at Bøderne for Overtrædelse af de derhen hørende Bestemmelser tilfalde Statskassen. Da derimod Udgifterne ved Fjordfiskeriet ere førte over paa Kommunerne, i hvis Hænder ogsaa Ordningen af Fjordfiskeriet i det Hele er lagt, er det ifølge samme Princip foreslaaet, at Bøderne for Overtrædelse af de om Fjordfiskeri gjældende Bestemmelser tilflyde Amts- og Kjøbstadkommunerne, saaledes at de fordeles mellem de forstjellige Kasser efter nærmere Regler derfor i de paagjældende Vedtagter. Naar Bøder for Overtrædelse af Loven om Fjerstevandsfiskeriet og navnlig ogsaa af Fiskeriforordningerne ere tillagte Statskassen, er det nærmest slet for større Sæmpelheds Skyld og af Hensyn til de store Udgifter, den foreslaaede Ordning i det Hele vil medføre for Statskassen. Ellers turde en Del tale for at henlægge disse Bøder til Politikasserne.

At ulovlige Fiskeredskaber, d. e. Fiskeredskaber, der ikke maa bruges til noget Slags Fiskeri, skulle konfiskeres, er formentlig en saa naturlig Bestemmelse, at den ikke trænger til nogen Begrundelse ligesom ogsaa, at Konfiskationen skal finde Sted, selv om Politidommeren afgjør Sagen i Mindelighed uden Dom. Hvorfor den hertil svarende Bestemmelse i Regeringens Forslag til Lov 29de December 1857 § 47 under Behandlingen i Rigsdagen blev forandret til, at det ulovlige Redskab skulde tilintetgjøres, vide vi ikke, og vi kunne ikke tænke os nogen afgjørende Grund derfor. Det er naturligt, at den, der bruger det ulovlige Redskab, bliver berøvet samme, hvad der ogsaa stemmer med Lov 29de December 1857 § 45, hvorefter Dom kan udgaaes, bl. A. naar det ulovlige Redskab udleveres, men der ses ikke at være nogen Grund hverken til, at det tilintetgjøres, da det dog kan have nogen Værdi, eller at det gives den ulovlig Fiskeende tilbage, efter at det er gjort ubrugeligt. Det tør antages, at denne Konfiskation for mange Fiskeredskabers Vedkommende vil være af nok saa stor Virkning som selv en høj Bøde. Naar Redskabet ikke i og for sig er ulovligt, men kun brugt paa ulovlig Maade, indtræder ikke Konfiskationsstraf, jfr. dog § 34 i Slutningen. Forinden et konfiskeret ulovligt Vaad selges, bør det selvfølgelig gjøres aldeles ubrugeligt i sin tidligere Skikkelse.

§ 71. Det kan vel være Livil underkastet, om de Fiske, der findes hildede eller fangede i de i Vandet udestaaende Fiskeredskaber, ere i dens Besiddelse, der har udsat og ejer Fiskeredskabet, saaledes at deres Bemægtigelse af Andre falder ind under Lyveriforbrydelsen; der er en Mulighed